Euenit ꝙ quando luna.xiiij. eſt in equinoctio vernali aut
quarto die tertij menſis: illius anni eſſe annum ſolarem.⁊.iiij.
dies vſqꝫ ad viceſimum diem ſecundi menſis anni ſecundi: ita
ꝙ primus menſis vocetur vtriuſqꝫ anni ille cuius plenilunīū
poſt equinoctium vernale prius occurrit: ⁊ ſic creditur fuiſſe ī
anno egreſſionis iſrael de egypto.

Liber iſte vaidabber hebraice: ſed latine liber nume
ri dicitur qui inter libros.v.legis quartū obtinet lo
cuz. In quo licet ordini hiſtorie ſeruiatur: myſticus
tamē intellectus innuitur. Ordini hiſtorie ſeruitur:
qꝛ cū in Leuitico ꝙ̄ eſt tertiꝰ de cōſecratiōe ſacerdotū
⁊ vſu ſacrificiorꝫ que in tabernaculo fiebant agat: in h̄ de eiuſ
dem tabernaculi dedicatione ⁊ muneribus pricipū que in ipa
dedicatione obtulerunt ſcribitur. Et cuz tabernaculū deponi
⁊ ad aliū locū trāſferri debeat: qui ď tabernaculo ⁊ quid effer
re debeant.i.quid caathite: quid gerſonite: quid merarite de/
portarent aſſignatur. Qui etiam leuite: ⁊ ſm̄ quā etatē miſtra
re debeant in tabernaculo docetur. Conuenīēter itaqꝫ poſt ter
tiū Leuiticū iſte quartus ponitur. Myſterium etiā nobis qď
in q̄rto loco pōitur: īſinuat̄. Sic enī inter omnes figuras qua
drata eſt ꝑfectior: ſic quaternarij perfectione huius opis ꝑfe/
ctio cōmendatur. Nam ſicut quarto die facta ſunt luminaria.
Quarta etas ſub dauid fuit robuſtiſſima: quarta etiā etas ho
minis.i.iuuentꝰ inter alias fortiſſima: ⁊ alia multa ſub quater
nario cōſtituta perfectiōis ſūt indicia. Ita eorꝫ ꝙ̄ hoc libro nu/
merant̄ oſtendit̄ fortitudinis ꝑfectio: dū hi tm̄ ꝙ̄ in virtute iſrl̄
ꝓficiūt numerant̄. Excludūt̄ quippe ab hoc numero pueri fe/
mine egyptij ſerui ſoli de pueris ſacerdotū ⁊ leuitarū pmoge/
geniti numerant̄. Diuinis quippe numeris eſt indignꝰ pueriſ
⁊ lubricus ſenſus.femīea laxa ⁊ diſſoluta ſegnicies: egyptij.i.
ſeculares mores ⁊ ſeruiliter timētes. Solus iſrael numerat̄:
nec tamen omnis: ſed tm̄ qui virtute ꝓcedit ad bellū cōtra ſpi
ritualiū nequicias poteſtatum. ¶ Notādum xͦ ꝙ nec in egy
pto nec poſt exitū ſtatim ppl̄s dei numerat̄: priꝰ quippe egy/
ptus deſerit̄: mare trāſitur: amalech ſuperat̄: manna mādu ca
tur: ⁊ tabernaculū ꝯſtruit̄: lex digito dei ſcripta ſuſcipit̄. ⁊ tūc
ppl̄s dei a.xx.annis ⁊ ſupra numero diuino dignꝰ cōputat̄.
In quo ſignificat̄: qꝛ niſi q̄s egyptū.i.mundū ⁊ eiꝰ ꝯcupiſcen
tias reliquerit: mare rubrū.i.baptiſmū ſanguine chriſti conſe/
cratū ſuſceperit: et tēplū dei per inhabitantē ſpūmſanctū factꝰ
fuerit amalech.i.lingens ſanguinem.i. diabolum ⁊ vitia vir/
tute dei ſuperauerit corpus ⁊ ſanguinem dn̄i ꝑceperit: ⁊ eo q̄ſi
manna vſus fuerit: legē quoqꝫ dei ꝑ omnia ſeruauerit: ad hu/
ius numeri dignitatem peruenire nō poterit. Ratio quoqꝫ tri
buuz que quattuor locis circa tabernaculū diſponunt̄ per ter
nariū: ordo ⁊ numerus manſionū: ſocietas familiarū: et cūcta
ordinatio caſtrorū mira ſpirāt ſacramenta. Quod enim ꝑ q̄t/
tuor partes trine tribus collocantur: innuitur per quadripar
tita mundi climata: ſancte trinitatis fidem doctorū officio pre
dicādā. In ipſa quoqꝫ familiarū ſocietate innuitur certa ſpes
reſurrectionis.ſ.ꝙ in illa reſurrectiōe illi tribui ſiue illi ordini
angelorū vnuſquiſqꝫ ſociabitur quē in hac vita manēdo imita
ri ꝓ poſſe ſuo laborauerit. Catalogus quoqꝫ manſionū quas
a prima que fuit in rameſſe vſqꝫ ad vltimā que fuit iuxta iorda
nem.xlij.numeramus numerū māſionū per quas ad celū aſcē
dimus (ſicut in eorū diſpoſitionibus dicemꝰ) inſinuat. Et eun
dem numerū in celū noſtre aſcenſionis habemꝰ: quem in enu/
meratione generationis chriſti deſcēdētis a primo patriarcha
mattheus ponit: vt in eodē numero nos aſcendere ad celū ſci/
amus: quo chriſtum ad beatam virginē quaſi ad iordanē de/
ſcendiſſe euangeliſta ſignauit. Que virgo bene iordanis dici/
tur: quia pleno gurgite fluens ſpūſſancti gratia redundauit.
Patet igit̄ ex ſupradictis hūc librū ideo dici librū numeri: qꝛ
in eo ꝓplꝰs iſrael numerat̄: vel catalogus manſionuz ꝯtinet̄.
In quo intendit moyſes per numerum filiorum iſrael qui ad
iordanem deſcendiſſe dicuntur: ⁊ catalogum manſionum qui/
bus ab egypto vſqꝫ ad terrā ꝓmiſſionis peruenerunt: qui ⁊ ꝙ̄
itinere veniat̄ ad celū deſignare.ꝑ hoc enī ꝙ oſtēdit qui nume
rentur: oſtendit qui. Per hoc xͦ ꝙ māſiones numerant̄: oſtē
dit quo itinere veniat̄: Ordo talis eſt: primo duces populi et
populū enumeratū circa tabernaculū per quadrū collocat: le/
uitas a numero aliorꝫ exceptos ad miniſteriū tabernaculi deſi
gnat. Deinde tabernaculum dedicat̄: oblationes aſſignant̄ ꝙ̄
in ipſa dedicatione offerunt̄. Deinde balaaz a rege balach ad
maledicenduz populū dei inducit̄: poſtea catalogus manſio/
num deſcribitur. In fine ſex ciuitates ordinantur: tres citra ⁊
tres vltra iordanē ad quas cōfugeret qui ignorās ꝓximi ſan
guinē effunderet. Leuite inter tabernaculum ⁊ ceteros filios

iſrael excubā

iſrael excubantes diuiſi per aaronitas ab oriente: ⁊ caathitaſ
ab auſtro: ⁊ gerſonitas ab occidente: ⁊ meraritas ab aquilo/
ne: ſignificant prelatos eccleſie qui ſunt medij inter clauſtra/
les qui per tabernaculū: quibus et in tēporalibꝰ ꝓuident: et
laicos quibꝰ in ſpiritalibus preſunt. aaronite.i.moyſes ⁊ aa/
ron ⁊ borū filiorū filij ꝑkcāt ⁊ inuoluūt in tabernaculo ſecre/
tiora: ⁊ introducentes caathitas dant eis ꝓprijs humeriſ por/
tanda inuoluta ne videntes moriant̄. Non enī ꝓpalāda my
ſteria eccleſie: niſi ſummatibꝰ viris.i.moyſi ⁊ aaron: qꝛ infir/
mi inde ſcandaliçarentur. vnde ⁊ liber preſbytero et diacono
apertus portat̄: ceteris clauſus. Gerſonite ⁊ merarite ꝙ̄ ſunt
indigniores caathitis: nō proprijs humeris ſed bobꝰ ⁊ plau/
ſtris portant ſua onera. Quia qui vult meus eſſe diſcipulus
me ſequatur.q.per mortē. Et quāto quis magis vult accede/
re ad ipſum deū: tanto grauiorē incurrit ꝑſecutionē. Benedi
cetis filijs iſrael: ⁊ dicetis eis. De hoc loco ſumpta eſt benedi
ctio quā facit epiſcopus duobus digitis iunctis ⁊ eleuatis.
Duo digiti iuncti ⁊ eleuati ſignificāt legē ⁊ ſacerdotiū que ꝑ
moyſen ⁊ aaron intelliguntur. Tres verſiculi qui ſequunt̄ cō
tinent illā trinā petitionē que fit in verbis epiſcopi quecunqꝫ
ſint: petitur gratia ſpirituſſancti: vera ſalus: pax eterna. De/
inde ſequitur diſtinctio perſonarum ſemꝑ his verbis: qď iſte
preſtare dignetur qui cum patre ⁊ ſpiritnſācto viuit ⁊ regnat
in eternum.

Prothema in Deuteronomium.

Faſciculꝰ myrrhe dilectus mihi. Myr/ Cant.i.c
rha arbor aromatica quinqꝫ cubitis tā
tum in altū exreſcit: cuius cortex ⁊ ra/
dix et folia ⁊ oīa amara ſunt. Myrrha
amara eſt ⁊ cadaueribꝰ apponit̄: vt ar/
ceat putredinē vermiū. Hec eſt lex vetꝰ
in.v.libris comprehēſa: amara.i.nemi/
ni parcēs. vnde ⁊ marath deſignata ē.
Apposita cadaueribꝰ.i.iuuēta ꝓ pctō
ribus: vt corruptionē criminū ab eis arceret. huius faſciculꝰ
eſt Deuteronomius: id eſt ramuſculorum plurium in vnum
collectio. Terminata autem lege in quattuor voluminibus
iſte quintus additus eſt: diffuſe dicta in vnum breuiter colli/
gens: quedam etiam pretermiſſa ſupplens. Additus autem
eſt illis vt numero legali ſatiſfaceret. Quinarius enī numerꝰ
eſt legis. quaternarius euangelij. Unde ⁊ refectio quinqꝫ mi/
lium hominum in euangelio ad patres veteris teſtamenti ſpe
ctat. Refectio quattuor milium ad patres noui. Illis enīz ꝓ
miſſa ſunt ⁊ data terrena: que quinqꝫ ſenſibus ſubſunt. Illis
quadrata: id eſt ſoliditas terre viuentium. Deſeruit etiam li/
ber iſte euangelio in nomine: in explanationis ſerie: in ſui di/
gnitate. Dicitur eī hebraice Elle hadborim: grece deuteron:
latine ſecunda lex: non vt quidam dixerunt: altera poſt predi
ctam. vnde in predictis dicebatur: Locutus eſt dominuſ. hic
autem: Locutus eſt moyſes. Sed ſecunda.i.ſecundo iterata
hoc nomine prefigurans euangelium: quod ſucceſſit legi: cui
nullum ſuccedet. Cum etiam multa breuiter colligit ⁊ ſupplet
quedam: formam euangelij prefigurat. Hoc eſt enim abbreui
atum verbū quod fecit dominus ſuper terrā: et ſupplet imꝑ/
fecta legis. vnde: Non veni ſoluere legem: ſed adimplere. Cū
autem hoc opus dicitur adeo dignum: ꝙ manibus regis ge/
ſtari iubeatur: dignitatem euangelij aperit: quod ordinatum
eſt in manu mediatoris. Cum ergo ſic ſeruiat euangelio: me/
rito eſt faſciculus dilectus chriſto: non tantum pro ſe quantū
qꝛ oſtendit rotā ī medio rote. Intentio ē recapitulare ꝑdicta
triplici fine. Ut artius memorie commendentur. Ut vtilitas
predictorum inculcetur. Quod enim vtile eſt ſepe dicere nec
pigrum eſſe debet (vt ait Apoſtolus) nec moleſtum audire.
Et vt duricia iudeorum condemnetur: qui totiens dicta nō i/
tellexerunt. Modus agendi. Premittit quaſi prologuz: quo
oſtendit quis ſcripſerit: et quid ⁊c. Poſt memorat graue de/
lictū pro ꝙ̄ perierunt in deſerto: vt hoc timore excitet ad audi
endum. Poſt ſeparat ciuitates refugij. Poſt recapitulat di/
cta et facta bona ⁊ mala ſupplet. Poſt iubet hunc librum po/
ni ī arca: ⁊.vij.anno.legi omī iſraeli ī ſcenophegia. Poſt ſub
dit canticum: Audite celi ⁊c. in memoriam murmuris eorum
⁊ pene obedientie et premij. Et poſt benedictiones tribuum.
Ultimo de morte moyſi.

Hec ſūt ver.